Symulacje komputerowe w fizyce

15-16.11.2022

Wykład 6: Termostaty

W ostatnim odcinku...

• Jak dowiedzieć się czegoś pożytecznego z danych MD?

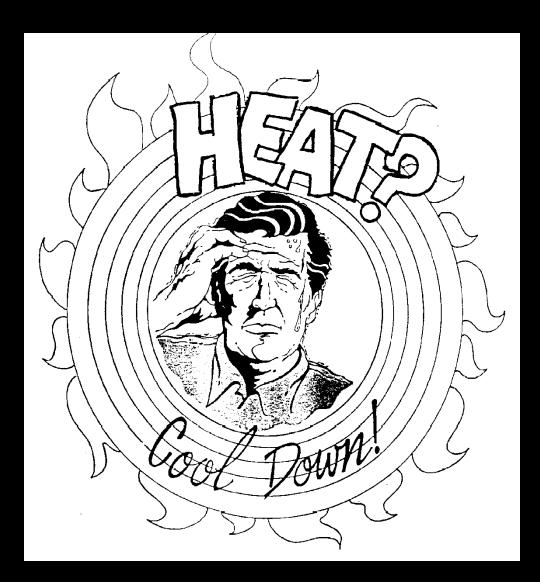
• temperatura:

$$\mathcal{T} = \frac{2}{3Nk_B}K \qquad \qquad T = \langle \mathcal{T} \rangle$$

• ciśnienie:

$$\mathcal{P} = \frac{NkT}{V} + \frac{1}{3V} \sum_{\text{pary i,j}} \vec{r}_{ij} \cdot \vec{F}_{ij}$$
 $p = \langle \mathcal{P} \rangle$

Jak utrzymać stałą temperaturę?

Po co nam to?

- Eksperymenty zwykle są przeprowadzane w warunkach stałej temperatury i ciśnienia.
- Parametry ewolucji znamy dopiero po przeprowadzeniu symulacji.
- W zespole mikrokanonicznym wszystko trudniej policzyć.

Problem: termostaty zmieniają dynamikę układu!

Bezpośrednie skalowanie prędkości?

Spróbujmy wymusić określoną wartość *chwilowej* temperatury (T) za pomocą takiego przeskalowania pędów w każdym kroku czasowym, aby energia kinetyczna (K) miała ustaloną wartość:

$$\mathbf{p}' = \lambda \mathbf{p}$$
 gdzie λ jest wybrana tak, aby:
$$\sum \frac{(\lambda \mathbf{p}'_i)^2}{m} = 3Nk\mathcal{T}$$

Nieciągła dynamika!

Sprytniej: termostat izokinetyczny

Aby spełnić warunek K = const

$$K = \sum_{i=1}^{N} \frac{\mathbf{p}_{i}^{2}}{2m} = const$$
$$\frac{dK}{dt} = \sum_{i=1}^{N} \frac{\mathbf{p}_{i} \cdot \dot{\mathbf{p}}_{i}}{m} = 0$$

zmienimy równania ruchu dodając człon tłumienia:

$$\dot{\mathbf{r}}_i = \mathbf{p}_i / m \qquad \text{współczynnik}$$

$$\dot{\mathbf{p}}_i = \mathbf{F}_i - \lambda \mathbf{p} \qquad \text{oporu}$$

$$\frac{dK}{dt} = \sum_{i=1}^N \frac{\mathbf{p}_i}{m_i} \cdot (\mathbf{F}_i - \lambda \mathbf{p}_i) \equiv 0 \qquad \longrightarrow \qquad \lambda = \frac{\sum \frac{1}{m_i} \mathbf{p}_i \cdot \mathbf{F}_i}{\sum \frac{1}{m_i} \mathbf{p}_i \cdot \mathbf{p}_i}$$

Implementacja: żabka + termostat

D. Brown & JHR Clarke, Mol. Phys., 51, 1243 (1984)

Równania:

$$\dot{\mathbf{r}}_i = \mathbf{v}_i \dot{\mathbf{v}}_i = \mathbf{F}_i / m_i - \lambda \mathbf{v}_i$$

 λ odpowiednio wybrana aby zagwarantować stałość $\mathcal T$

Spróbujmy wstawić to do żabki:

$$\mathbf{v}_{i}(t + \delta t / 2) = \mathbf{v}_{i}(t - \delta t / 2) + \left(\frac{\mathbf{F}_{i}(t)}{m_{i}}\right) \delta t - \lambda \mathbf{v}_{i}(t) \delta t$$

$$\mathbf{r}_{i}(t + \delta t) = \mathbf{r}_{i}(t) + \mathbf{v}_{i}(t + \delta t / 2) \delta t$$
potrzebujemy v(t)!

Żabka + termostat (2)

Aby wyliczyć v(t) robimy pół kroku (dla układu swobodnego - bez siły oporu):

$$\mathbf{v}_i^u(t) = \mathbf{v}_i(t - \delta t/2) + \left(\frac{\mathbf{F}_i(t)}{m_i}\right) \frac{\delta t}{2}$$

Prędkość układu z oporem (termostatowanego) spełnia:

$$\mathbf{v}_{i}(t) = \mathbf{v}_{i}(t - \delta t/2) + \left(\frac{\mathbf{F}_{i}(t)}{m_{i}}\right) \frac{\delta t}{2} - \lambda \mathbf{v}_{i}(t) \frac{\delta t}{2} = \mathbf{v}_{i}^{u}(t) - \lambda \mathbf{v}_{i}(t) \frac{\delta t}{2}$$

Związek między prędkością układu swobodnego i termostatowanego:

$$\mathbf{v}_i(t) = \left(1 + \lambda \frac{\delta t}{2}\right)^{-1} \mathbf{v}_i^u(t) \equiv \eta \mathbf{v}_i^u(t)$$

Podnosząc do kwadratu i sumując po cząstkach:

Żabka + termostat (3)

Wracając do żabki:

$$\mathbf{v}_{i}(t + \frac{\delta t}{2}) = \mathbf{v}_{i}(t - \frac{\delta t}{2}) + \left(\frac{\mathbf{F}_{i}(t)}{m_{i}}\right)\delta t - \lambda \mathbf{v}_{i}(t)\delta t$$

i wykorzystując:

$$\mathbf{v}_{i}(t) = \eta \mathbf{v}_{i}^{u}(t) = \eta \left(\mathbf{v}_{i}(t - \delta t/2) + \left(\frac{\mathbf{F}_{i}(t)}{m_{i}} \right) \frac{\delta t}{2} \right)$$

dostajemy:

$$\mathbf{v}_{i}\left(t+\frac{\delta t}{2}\right) = \mathbf{v}_{i}\left(t-\frac{\delta t}{2}\right) + \left(\frac{\mathbf{F}\left(t\right)}{m}\right)\delta t - \lambda\delta t \, \eta\left(\mathbf{v}_{i}\left(t-\delta t/2\right) + \left(\frac{\mathbf{F}_{i}\left(t\right)}{m_{i}}\right)\frac{\delta t}{2}\right)$$

Ostatecznie:

$$\mathbf{v}_i(t + \delta t/2) = (2\eta - 1)\mathbf{v}_i(t - \delta t/2) + \eta \left(\frac{\mathbf{F}_i(t)}{m}\right) \delta t$$

$$\eta = \left(1 + \lambda \frac{\delta t}{2}\right)^{-1}$$

$$\lambda \delta t = 2(\eta^{-1} - 1)$$

$$| \cdot \eta$$

$$\lambda \delta t \, \eta = 2(1 - \eta)$$

Žabka + termostat: podsumowanie

D. Brown & JHR Clarke, Mol. Phys., 51, 1243 (1984)

1. Wykonaj pół kroku (bez siły oporu)
$$\mathbf{v}^{u}(t) = \mathbf{v}(t - \delta t/2) + \left(\frac{\mathbf{F}(t)}{m}\right) \frac{\delta t}{2}$$

2. Oblicz chwilową temperaturę

$$T(t) = \frac{1}{3Nk_B} \sum_{i=1}^{N} m_i (\mathbf{v}_i^u(t))^2 = \frac{2}{3Nk_B} K^u$$

3. Oblicz współczynnik n

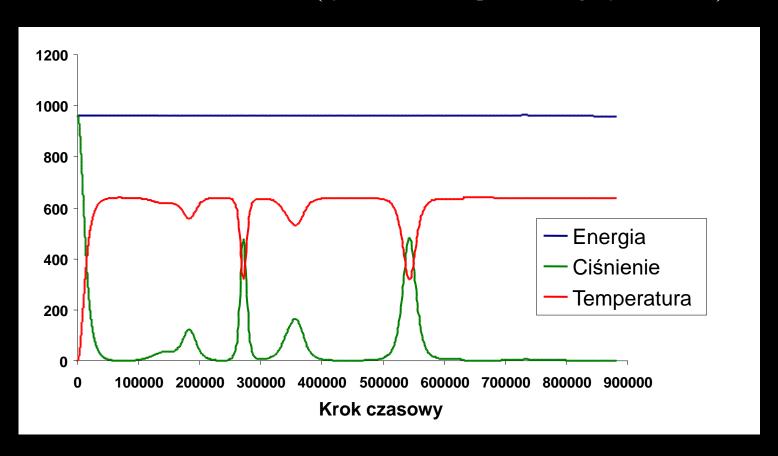
$$\eta = \sqrt{rac{T_{ext}}{\mathcal{T}}}$$

4. Dokończ krok

$$\mathbf{v}(t + \delta t/2) = (2\eta - 1)\mathbf{v}(t - \delta t/2) + \eta \left(\frac{\mathbf{F}(t)}{m}\right) \Delta t$$
$$\mathbf{r}(t + \delta t) = \mathbf{r}(t) + \mathbf{v}(t + \delta t/2) \Delta t$$

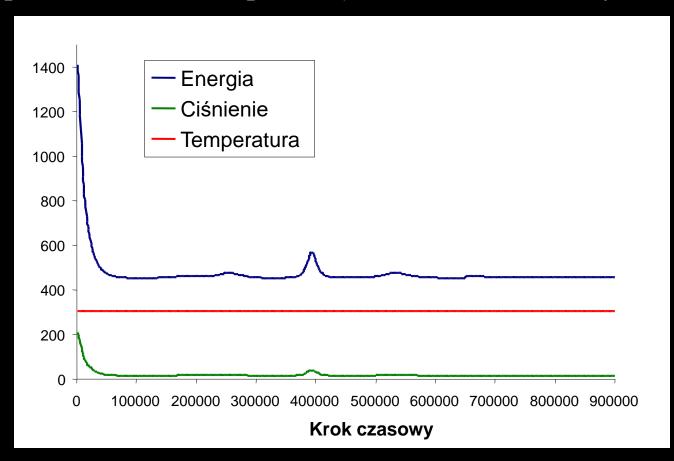
Przykład

10 atomów w komórce periodycznej oddziałujących siłami Lennarda-Jonesa (symulowane za pomocą algorytmu żabki)

Przykład

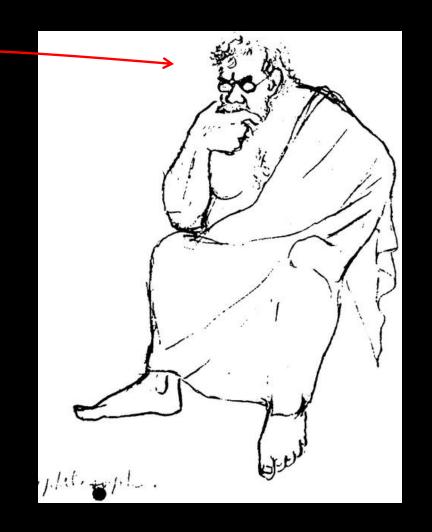
Ten sam układ ale z temperaturą utrzymywaną na poziomie 300K za pomocą termostatu izokinetycznego

Trzyma temperaturę, ale...

Czy Boltzmann byłby z tego algorytmu zadowolony?

$$P_r = \frac{e^{-\beta E_r}}{Z}$$

Fluktuacje!

Właściwe próbkowanie rozkładu kanonicznego musi dopuszczać fluktuacje chwilowej temperatury:

• chwilowa temperatura jest proporcjonalna do K

$$k\mathcal{T} = \frac{1}{3N} \sum_{i=1}^{N} \frac{\mathbf{p}_i^2}{m} = \frac{2}{3N} K$$

• energia powinna fluktuować pomiędzy K i U

• właściwa wariancja temperatury chwilowej może być wyliczona... $\frac{\sigma_{\rm T}^2}{\langle {\rm T} \rangle^2} = \frac{2}{3N}$

$$\frac{\sigma_{\rm T}^2}{\langle {\rm T} \rangle^2} = \frac{2}{3N}$$

Fluktuacje – cd.

Ale, w przypadku termostatu izokinetycznego:

$$\sigma_{\rm T}^2 = \langle (\mathcal{T} - \langle \mathcal{T} \rangle)^2 \rangle = 0$$

Brak fluktuacji!

A zatem termostat izokinetyczny nie próbkuje rozkładu kanonicznego...

Próbkuje tzw. rozkład izokinetyczny f_T :

$$f_T = \left(\frac{1}{Z_T}\right) e^{-\widetilde{\beta}\Phi(\Gamma)} \delta(K(\Gamma) - K_0)$$
 gdzie $\widetilde{\beta} = \frac{3N}{2K_0}$

mikrokanoniczny w pędach i kanoniczny w położeniach (można używać do liczenia średnich wielkości zależnych tylko od położeń)

Termostat Nosé - Hoovera

Pomysł: Wprowadźmy nowe zmienne, dodatkowe położenie i pęd, charakteryzujące stan termostatu.

$$L_{ext} = \sum_{i=1}^{N} \frac{m_i (s \dot{\mathbf{r}}_i)^2}{2} - U(\mathbf{r}^N) + \frac{Q}{2} \dot{s}^2 - \frac{kT}{3N+1} \ln s$$

$$\mathbf{p}_{i} \equiv \frac{\partial L}{\partial \dot{\mathbf{r}}_{i}} = m_{i} s^{2} \dot{\mathbf{r}}_{i}$$

$$p_{s} \equiv \frac{\partial L}{\partial \dot{s}} = Q \dot{s}$$

Q — efektywna masa związana ze zmienną s. Duże Q oznacza termostat o dużej bezwładności (słabiej sprzęgający się z układem)

ln s – 'potencjał' termostatu, obecność tego członu gwarantuje próbkowanie z właściwego zespołu

 $\mathbf{s}\dot{\mathbf{r}}_i$ — sprzężenie układ - termostat (zmienia K)

Termostat Nosé – Hoovera (2)

- Całość (układ + termostat) izolowana, a zatem opisywana rozkładem mikrokanonicznym.
- A jaki jest rozkład mikrostanów w układzie?

S. Nosé (1984) pokazał, że jeśli w zmiennych (r, p, s, p_s) rozkład jest mikrokanoniczny, to w zmiennych (r, p' = p / s) opisujących układ – kanoniczny.

Równania Hoovera

W. Hoover (1985) zauważył, że równania ruchu upraszczają się po wprowadzeniu wielkości

$$p'_{\xi} \equiv sp'_{s}$$

Wtedy:

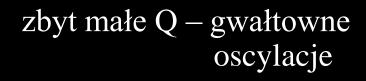
$$\dot{\mathbf{r}}_{i}' = \frac{\mathbf{p}_{i}'}{m_{i}}$$

$$\dot{\mathbf{p}}_{i}' = \mathbf{F}_{i} - \frac{p_{\xi}'}{Q} \mathbf{p}_{i}'$$

$$\frac{\partial p_{\xi}'}{\partial t'} = \left(\sum_{i=1}^{N} \frac{{p_{i}'}^{2}}{m_{i}} - 3NkT\right) = 3Nk(\mathcal{T} - \mathbf{T})$$

Wybór wartości Q

$$Q = 0.1$$

zbyt duże Q – powolna odpowiedź na skok temperatury

